

SŁOWO

Wilno, Niedziela 20-go stycznia 1924 r.

PRENUMERATA miesięczna z dostarczeniem do domu oraz z przesyłką pocztową mk. 3000000 zagranicą 6000000. Konto czekowe w Poczcie Kasię Oszczędnościowej Nr. 80.259. Cena pojedynczego N-ru 150000 mr.

Redakcja i administracja Ad. Mickiewicza 4. Tel. 228, otwarta od 9 do 3. Tel. drukarni 262.

CENA OGŁOSZEŃ Wiersz milimetro wy jednoszpaltowy na str. 2-cj i 3-cj 140000 marek, za tekstem 60000 marek. Najmniejsze ogłoszenie 600000 m. Każda nowa podwyżka taryfy obowiązuje przy pierwszym ogłoszeniu od dnia zmiany cen bez uprzedniego zawiadomienia. W nr. świątecznych o 25 proc. drożej

Trzecia Polska.

I.

Przyczyną naszych waśni wewnętrznych jest brak planu. Nasza współczesna walka polityczna wskazuje braki, ale nie wskazuje planu działania. Aby uźródlić nasze życie polityczne potrzeba nakreślić konstrukcję przyszłości.

Polska, której zniszczenie miało miejsce w przeciągu aż trzech etapów, nie może stać się sobą w ciągu jednego etapu. Natychmiastowy Renesans historyczny jest rzeczą niemożliwą, przeczyłby bowiem zasadzie kolejności, na jakiej opiera się to wszystko co zdrowe i mocne. Zasadniczą formułą konstrukcji są etapy polityki wewnętrznej, — piętrzenia życia na terenie dzisiejszego państwa polskiego, i zewnętrznej — Renesansu Rzeczypospolitej. Jest to jakgdyby następstwa w czasie 2-oh polityk: narodowej i t. zw. belwederskiej.

Kunolamentem potęgi państwa polskiego wobec kalectwa jego granic geograficznych jest jego harmonia wewnętrzna. Przeszkodami przy urzeczywistnianiu wszelkiego rodzaju planów politycznych są dysharmonie naszego życia współczesnego. Aksjomatem każdego działania jest ich usunięcie. Dysharmonie te są następujące.

Dysharmonie w rodzinie nacjonalizmu. Rodziną nacjonalizmu nazywam prąd narodowy (grupa „Głosu“) i „socjal-patrijotyczny“ (grupa militarna „Robotnika“), który wytworzył dwie najsilniejsze idee Polski 20-go wieku, aktywno-niepodległościową i aktywno-jednoczeniową. Dysharmonia jest ich waśnią obecną.

Dysharmonie w psychice przywódców naszego życia politycznego. — Na powierzchni naszego życia politycznego widzimy wielu przywódców o różnych napozór indywidualnościach. Jest to jednak tylko pozór. W gruncie rzeczy, wszędzie jest napotykana ta sama natura, spikrowca i konspirator Ignacego bardziej do rzeczy uczuciowych, niż umysłowych i co najgorzej, niezdołnego do odczucia pojęcia odpowiedzialności. Niema w tem zresztą nic dziwnego. Wszak twórcy tej polityki byli przeważnie parlamentarzystami państw zaborczych, a więc z reguły adwokatami uciśnionych, nie zaś współtwórcami życia tych państw. Nie mogąc być architektami, musieli być jedynie szedziami architektów.

Dysharmonie w psychice inteligencji. — Nasz dzień z epoki przedpaństwowej składał się z 2-oh połow t. zw. pogardliwie „pracy zarobkowej“, którą uważaliśmy za mniej wartościową, i t. zw. ideowej, którą uważaliśmy za znacznie bardziej wartościową. Wskutek tego nie mamy wśród siebie jednolitego kapitału pracy.

Dysharmonie genetyczne. — W poglądzie na genezę powstania Polski, walczą ze sobą dwie skrajne teorie: woluntarystyczna (teoria intensywnego udziału Polski w woj. eur.) i fatalistyczna (zbieg konjunktury). Jedną z przyczyn — eksterytorjalna budowa Polski: olbrzymia praca nad wianiem rozproszonych ludności polskiej w organizacje, dążące do wolności (Ameryka, Rosja, Francja, Kaukaz, Syberja, Ukraina i t.) d., czeka jeszcze na swego historyka. Te małe Polski złożyły się na fundamenty Wielkiej Polski. Polski eksterytorjalne na Polskę terytorjalną.

Pozatem cały szereg innych dysharmonii: dysharmonie w poglądach na istotę postępu. Dysharmonia pomiędzy zadaniami inteligencji, a jej sytuacją materialną i t. d.

Skutki dysharmonii. Dysharmonie uczyniły politykę polską ostatnich lat nie polityką historyczną, lecz filantropijną. Obecnie reformy są niemożliwe. Do reform potrzebna jest przestrzeń i czas. My dajemy swoim reformatorom przestrzeń, ale nie dajemy im czasu! Nasz system parlamentarny jest ustabilizowaniem trzęsienia ziemi. (Trzęsieniem ziemi nazywam częste zmiany gabinetów. Jedynym punktem wyjścia jest: dla ojców nastanie zgody w rodzinie nacjonalistycznej. Dla synów — stworzenie

nowej kuźni politycznej, któraby uczyniła początek wieku 20-go tak płodnym, jak płodnym był schyłek wieku XIX-go dla myśli politycznej naszych ojców. Kuźnia ta winna stworzyć własny organ, lub skupić się przy istniejącym.

Od krytyki przechodzimy do konstrukcji. Głównym zadaniem pierwszego etapu, jest stworzenie polskiej klasy średniej, która jako masa istnieje (miejska i wiejska) tylko w kilkunastu powiatach Wielkopolski (poza tem jako miejska w zachodniej i środkowej Małopolsce. Nie będąc ciałem ogólnopolskim, a więc tworem dysharmonijnym, kl. śr. musi uleść zasadniczej przemianie materji.

Stan obecny klasy średniej i przyczyny dysharmonii wewnętrznej. — Klasa średnia (a raczej jej embryon) poza wymienionemu dzielnicami składa się z dwóch warstw niezasymilowanych, których zasadniczy antagonizm czyni zarówno wewnętrzną, jak i zewnętrzną (stosunek dla Rosji sow.) politykę naszą zygmatową. Warstwa schodząca rekrutuje się z warstw i jednostek, uprzywilejowanych w epoce poprzedniej, a nie orjentujących się w zmianach zaszłych wskutek wojny i wstrząśnięć rewolucyjnych. Warstwa wchodząca — emancypowanych towarzysko i politycznie warstw inteligencji i pół inteligencji ludowej. Obok przyczyn amoralnych tego procesu istnieje cały szereg przyczyn naturalnych. Większa fizyczna odporność natury. Większa ilość energii. Bliskość świata pierwszej potrzeby. Emanacja ta zachodzi również w warstwie przywódców: Arystokracja Piłsudskich, Dmowskich, Sosnkowskich, Grabskich, Witosów stanowi, tak czy owak, socjalnie klasę wchodzącą w stosunku do schodzących rodów arystokracji rodowej Lubomirskich, Czartoryskich i t. d.

Zagadnienie budowy klasy średniej nie powinno polegać na cieplarnianej hodowli sklepikarzy, ale przetworzyć przynajmniej część biurokracji i proletariatu na typ pracownika o 8-oh rodzajach pracy: społecznego funkcyjnusa, posiadacza małej nieruchomości, spółwłasności przemysłowej. Należy dać ujście ambicji młodzieży robotniczej, tworząc organizacje społeczne proletariatu i budując z nich najważniejszą część spiętrzenia życia pierwszego okresu. Radykalizm współczesnego proletariatu jest dowodem narastającej ambicji nierówności w tej klasie.

K. Leczycki.

Zamieszczony powyżej artykuł, a raczej połowa artykułu p. Leczyckiego, którego dokończenie zamieścimy w N-rze następnym, wyraża indywidualne poglądy autora, które w wielu ustępach są sprzeczne z poglądami naszej redakcji. Już sam tytuł na to wskazuje. My natomiast cenimy integralność pojęcia Polska i Polskę nie numerujemy. Umieszczając autoreferat p. Leczyckiego o jego książce, która się ukáže niebawem, czynimy to z następującego względu: chcielibyśmy by pismo nasze skupiało wszystkich ludzi, którzy w Polsce odrodzonej są w poszukiwaniu idei. (red)

DOM HANDLOWY „W. i E. SZUMANSKY“

Mickiewicza Nr. 1

NA KARNAWAL poleca suknie wizytowe, wieczorowe i balowe w wielkim wyborze.

I-szy Oddział Miejski

Wileńskiego Prywatnego Banku Handlowego

UL. WIELKA 24, tel. 7-37.

przypomina Sz. Klienteli, iż nadal

przyjmuje wkładki na rachunki bieżące i lokaty terminowe

W ZŁOTYCH POLSKICH

według kursu dnia franka złotego,

czem daje możność uchronienia oszczędności od depresji.

Prócz tego bank załatwia wszelkie operacje w zakresie bankowości wchodzącej.

Mowa Poincare'go.

PARYŻ. 19.1. (PAT). Przemawiając w Izbie Poincare scharakteryzował stanowisko Francji w stosunku do poszczególnych aktualnych zagadnień doby obecnej. Mówiąc o sprawie Zagłębia Ruhry Poincare podkreślił, że Francja z oddawna zajmowanego stanowiska nie zeszła i nie zejdzie.

Poincare z radością skonstatował wspólność poglądów na sprawę odszkodowań, jaka istnieje między Francją a Belgią. Omawiając sprawę ruchu separatystycznego, Poincare podkreślił, że wbrew dowodzeniom Lloyd George'a polityka francuska i w tej sprawie nie uległa zmianom. Nie myślimy nigdy o pogwałceniu traktatu Wersalskiego, mówił Poincare, ani też wyjściu z rezerwy, bez względu na gorące życzenie, aby widzieć ustalenie stosunków pokojowych w państwach niemieckich, wchodzących w skład Rzeszy, tembardziej, że nie mamy żadnych ubocznych myśli oddawania tych krajów pod nasz wpływ polityczny. Francja zdecydowana jest pozostawić najzupełniejszą swobodę ludności zamieszkującej tereny, na których ujawnia się separatyzm. Wszelkie manewry dyplomatyczne załatwienia sprawy odszkodowań są fałszywym ustaleniem kwestji, gdyż Francja nie dopuści do redukcji odnośnego długu francuskiego.

Omawiając politykę zagraniczną, Poincare stwierdził ścisłą przyjaźń między Francją a Małą Ententą oraz całkowite porozumienie między Anglią i Francją w sprawach wschodu, jak również zgodność poglądów w sprawach Tangeru. Jedyną prośbą i żądaniem zwróconem pod adresem Anglii jest aby pamiętała ona o stratach francuskich poniesionych w czasie ostatniej wojny, wreszcie o tem, że paradoksalnym jest zaprzeczenie sprawiedliwości i uczucia ludzkości, w tym wypadku, gdyby Niemcom udzielano dziś pomocy a poświęcano Francję bez względu na jej straty tak w ludziach jak w obciążeniu finansowem.

Następnie Poincare postawił kwestję zaufania.

Przemówienie przyjęto owacyjnie. Po przemówieniu Dubois, który stwierdził, że komisja odszkodowań, której on był przewodniczącym, nie mogła doprowadzić do wykonania traktatu Wersalskiego, gdyż Anglia szła po jednej linii z Niemcami, starając się aby traktat ten nie był wykonany, Izba 446 głosami kontra 122 przyjęła pierwszą część porządku dziennego, aprobując oświadczenie rządowe, zwiastująca oświadczenie doty czące okupacji Zagłębia Ruhry.

Zaś 445 głosami kontra 125 przyjęła drugą część porządku dziennego, głoszącą, że Izba ma pełne zaufanie do rządu i że będzie w dalszym ciągu prowadzić politykę zbawienia narodu.

Dla cierpiących na zatwardzenie.

Powszechnie znane ze swej skuteczności pigułki francuskie Caserine Leprinos znajdują się w sprzedaży we wszystkich aptekach i składach aptecznych.

Dokoła sanacji Skarbu.

O statut Banku Emisyjnego.

WARSZAWA, 19 I. (PAT). Odyła się w Ministerstwie Skarbu konferencja pod przewodnictwem Grabskiego, z udziałem znawców, finansistów, Sejmu, Senatu, i uczonych. Przedmiotem obrad przedpołudniowych był statut Banku Emisyjnego. Po przedstawieniu sprawy przez senatora Karpińskiego wywiązała się dyskusja.

Uznano za wskazane ustanowienie dla Banku Komisarza Rządowego. Większość wyraziła przekonanie o konieczności zaostrzenia w przepisach, iż postanowienia Statutu będą mogły uleść rewizji w kierunku zapewnienia należytego wpływu na konstrukcję władz Banku w razie, gdy przez prywatnych akcjonariuszów pokryte zostanie mniej, niż 60 proc. kapitału zakładowego.

Na posiedzeniu popołudniowym zastanawiano się nad kwestją dopuszczenia transakcji w walutach obcych. Wobec powziętej uchwały Rady Ministrów w sprawie dopuszczenia umów w złotych polskich uznano rozszerzenie zezwolenia na waluty za zbyt czyste. Podobnie wypowiedziano się przeciw zmianom w obecnych przepisach dewizowych.

Z polityki państw bałtyckich.

Finlandja.

HELSINGFORS. 19. I (PAT). Prezydent Republiki podpisał nominację nowego gabinetu z premierem Cajanderem na czele. Nowy gabinet pozostanie przy władzy do czasu zwołania nowego parlamentu.

HELSINGFORS. 19. I (PAT). Rząd fiński przyjął zaproszenie na konferencję skandynawskich ministrów spraw zagranicznych, mającą się być w Sztokholmie.

Litewskie intryki.

KOWNO. 19. I (PAT). Smetona dowodził w dzienniku „Vaires“, że zbliżenie litewsko litewskie nie może nastąpić, dopóki Łotwa nie oswobodzi się od wpływów Polski.

O traktat handlowy łotewsko-niemiecki.

RYGA. 19. I. (PAT). Mejerowicz oświadczył dziennikom, że zawarcie traktatu handlowego łotewsko-niemieckiego uwarunkowane jest uregulowaniem przez Niemcy należności rozrachunków. Łotwa nie przyjmie od Niemiec żadnej pożyczki tytułem rozrachunku.

Żądajcie wódki
Pierwszorzędnej jakości
Żytniówka
Gdańszczanka
Ukrainka
Centr. Spirytusowej Tow. Akc.
Poznań.

ODDZIAŁY W WILNIE (Wiwulskie-go 10), Kowlu i Brześciu.

